

VDS02410

znanje | [sodna praksa](#) | [višje del. in soc. sodišče](#)

Odločba: VDS sodba Pdp 1553/2001
Oddelek: Oddelek za individualne in kolektivne delovne spore
Datum seje senata: 08.05.2003
Področje: DELOVNO PRAVO
Institut: disciplinski ukrep
Zveza: ZDDO člen 44, 44. ZObr člen 58, 58/4, 58, 58/4.

JEDRO:

Delavcem v državnih organih, ki so vojaške osebe, je do novele ZObr iz l. 2002 bilo mogoče izreči le enega od predpisanih disciplinskih ukrepov po ZDDO oz. ZObr. Kumulacija po obeh zakonih, tako po ZDDO (javni opomin, denarna kazen, prenehanje delovnega razmerja) kot po ZObr (odvzem čina, razporeditev na nižjo dolžnost), ni bila mogoča.

IZREK:

Pritožba se zavrne in se potrdi izpodbijana sodba sodišča prve stopnje.

OBRAZLOŽITEV:

Sodišče prve stopnje je razsodilo, da se sklep disciplinske komisije tožene stranke z dne 28.2.1997, potrjen z odločbo disciplinske komisije druge stopnje z dne 27.3.1997, v izreku spremeni tako, da se tožniku za storjene kršitve izreče disciplinski ukrep prenehanja delovnega razmerja, ki se ne bo izvršil, če delavec v dobi šestih mesecev ne bo kršil delovnih dolžnosti. V preostalem delu je odločitev disciplinskih organov vzdržalo v veljavi, kar je tožnik zahteval več je zavrnilo in sklenilo, da vsaka stranka nosi svoje stroške postopka. Zoper zgoraj navedeno sodbo se je v odprtem pritožbenem roku pritožila tožena stranka in sicer zoper 1. odst. izreka sodbe, s katerim je sodišče izrek odločbe disciplinske komisije spremenilo tako, da se disciplinski sklep prenehanja delovnega razmerja ne bo izvršil, če delavec šest mesecev ne bo kršil delovnih dolžnosti in sicer zaradi nepopolne ugotovitve dejanskega stanja in zmotne uporabe materialnega prava. Po mnenju tožene stranke sodišče ni pravilno uporabilo oz. razlagalo določila 5. odst. 58. člena Zakona o obrambi (ZObr - Ur. l. RS, št. 82/94, 44/97, 87/97 in 13/98) in skladno s to razlago tudi delno ugodilo tožbenemu zahtevku, za katerega tožena stranka meni, da je neutemeljen. Četrti odst. 58. člena ZObr določa dve za vojsko specifični sankciji in sicer, da se vojaški osebi, kot disciplinski ukrep za kršitve vojaške discipline lahko odvzame čin ali se jo razporedi na drugo ali nižjo dolžnost, v 5. odst. istega člena pa je določeno, da se pripadniku stalne sestave za kršitve vojaške discipline lahko izrečejo disciplinski ukrepi, predpisani za delavce v državni upravi in ukrepi iz prejšnjega odstavka. V kolikor bi bila pred besedilom ukrepi iz prejšnjega odstavka beseda "ali" namesto "in", bi bila razlaga sodišča pravilna, tako pa se z njo tožena stranka ne more strinjati. Ne glede na dejstvo, da bi razveljavitev ukrepa razporeditve na drugo dolžnost za seboj potegnila tudi delovnopravne posledice, je potrebno ta ukrep presoјati tudi glede na njegov smisel. Kršitve vojaške discipline so lahko tudi takšne, da zahtevajo tudi ukrep razporeditve na drugo dolžnost. Prav v tem primeru je bil v postopku delavec, ki mu zakon daje posebna pooblastila (vojaški policist). Zaradi posebnih zahtev po operativnosti in prilagodljivosti vojske na sploh, je zakonodajalec za take primere omogočil, da so delavci lahko na podlagi 4. odst. 58. člena razporejeni na določene dolžnosti ali pa da se jim, v

kolikor je tako ocenjeno izreče varnostni ukrep prepovedi samostojnega opravljanja dolžnosti do treh mesecev oz. razporeditev na drugo ali nižjo dolžnost do šestih mesecev skladno z 59. členom ZObr. V konkretnem primeru sta bila izrečena ukrepa pravilna in je kumulativni izrek zakonit, zaradi česar tožena stranka predlaga, da pritožbeno sodišče pritožbi ugodi in sodbo sodišča prve stopnje v izpodbijanem delu razveljavi in zadevo vrne sodišču prve stopnje v novo odločanje, pri čemer so pritožbeni stroški nadaljnji pravdni stroški, oziroma da o zadevi samo odloči.

Pritožba ni utemeljena.

Pritožbeno sodišče je preizkusilo sodbo sodišča prve stopnje v izpodbijanem delu v okviru pritožbenih razlogov in pri tem pazilo po uradni dolžnosti na bistvene kršitve določb pravnega postopka in pravilno uporabo materialnega prava, kot mu to nalaga določba 2. odst. 350. člena Zakona o pravnem postopku (ZPP - Ur. l. RS, št. 26/99, 96/2002). Pri navedenem preizkusu je ugotovilo, da je sodišče prve stopnje pravilno in popolno ugotovilo dejansko stanje in na ugotovljeno dejansko stanje pravilno uporabilo materialno pravo ter da v postopku ni zagrešilo absolutno bistvenih kršitev pravil postopka.

Za razrešitev tega individualnega delovnega spora je bistveno pravno vprašanje ali se lahko delavcu, ki je istočasno vojaška oseba, izrečejo kumulativno disciplinski ukrepi po splošnih predpisih, ki veljajo za delavce v državnih organih in disciplinski ukrepi, določeni za vojaške osebe v Zakonu o obrambi. Za razrešitev navedenega vprašanja je potrebno upoštevati, da je bila disciplinska kršitev storjena dne 3.10.1996, torej v času veljavnosti prvotnega besedila Zakona o obrambi, sprejetega leta 1994 - Ur. l. RS, št. 82/94. Relevantno besedilo 58. člena ZObr (prvi trije odstavki se namreč nanašajo na vojaške obveznike na služenju vojaškega roka in pripadnike rezervne sestave) se je glasilo: 4. odst. "Vojaški osebi se kot disciplinski ukrep za kršitve vojaške discipline lahko odvzame čin ali se razporedi na drugo ali nižjo dolžnost". Peti odst. "Pripadniku stalne sestave se za kršitve vojaške discipline lahko izrečejo disciplinski ukrepi, predpisani za delavce v državni upravi in ukrepi iz prejšnjega odstavka". Sodišča prve stopnje je zavzelo stališče, da navedene določbe pomenijo, da so za vojaške osebe razširjene možnosti izrekanja vrste disciplinskih ukrepov in sicer poleg disciplinskih ukrepov, določenih v Zakonu o delavcih v državnih organih (ZDDO - Ur. l. RS, št. 15/90, 5/91) javnega opomina in denarne kazni (44. člen ZDDO) in prenehanja delovnega razmerja (45. člen ZDDO), še na disciplinska ukrepa odvzem čina in razporeditev na drugo ali nižjo dolžnost, pri čemer se lahko vojaški osebi izreče le enega od možnih disciplinskih ukrepov. Pritožbeno sodišče se s takim zaključkom sodišča prve stopnje v celoti strinja iz naslednjih razlogov: Iz besedila 5. odst. 58. člena ZObr ne izhaja, da bi se poleg disciplinskih ukrepov predpisanih za delavce v državnih organih lahko izrekli še ukrepi po 4. odst. 58. člena ZObr (torej kumulativno). Razlaga tožene stranke, da beseda "in" pomeni kumulacijo in da bi le beseda "ali" pomenila, da je možno izreči en ali drug ukrep, je nepravilna. Do takega zaključka je pritožbeno sodišče prišlo ob pregledu kasnejših sprememb in dopolnitev ZObr. S spremembami in dopolnitvami zakona o obrambi (ZObr-C, Ur. l. RS, 47/2002) je bilo namreč spremenjeno tudi poglavje o disciplinski odgovornosti in 58. člen, tako da so sedaj disciplinski ukrepi določeni drugače in samostojno, brez sklicevanja na splošno ureditev za delavce v državni upravi, pri čemer je v 5. odst. 58. člena izrecno določeno, da se lahko poleg ukrepov po tem odstavku izrečejo tudi ukrepi iz prejšnjega odstavka. Glede na navedeno spremembo pritožbeno sodišče zaključuje, da je šele z novelo zakona iz leta 2002 možno za vojaške osebe kumulirati disciplinske ukrepe tako, da se vojaški osebi poleg klasičnih disciplinskih ukrepov (opomin, javni opomin, delarna kazen in disciplinski ukrep prenehaja delovnega razmerja) lahko odvzame čin oz. razred za eno stopnjo, ali se jo razporedi na drugo ali nižjo dolžnost največ do enega leta.